

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, Orzeszkowej 7.

Nr. telefonu 279. — Konto czekowe Poczty Państwowej Nr. 141.123

Wielkie komuni-katy należy nadsyłać **wprost** do Administracji

Komunikaty przesłane redakcji nie będą uwzględnione

Redakcja rękopisów nie zwraca.

Redaktor naczelny przyjmuje od 11½ do 12 w południe.

Cena Nru

8 Mk

Prenumerata: w Krakowie i na prowincyi mies. 190—kwart. 550—M

w Krakowie z odosowaniem do domu 210— 620—

Na prowincyi: z przesyłką pocztową 225— 650—

Za granicą: z przesyłką pocztową 275— 800—

Ogłoszenia: drobne ogłoszenia od wyrazu 5— Mk., wiersz nonparel 1-szpalt. Mk 15. Noneszlane Mk 40—. Wiersz nonparelowy 1 szp w tekście Mk 55—. Wiersz nonp. 1 szpalt. na 1. stronie 65 Mk. Zawiszczenia słubne i gratulacje 150 Mk.

Komitet Akcyjny Organizacji Syjonistycznej.

Kraków, 7 lipca.

(Th). W najbliższą niedzielę, dnia 10 bm. zbierze się w Pradze, po raz pierwszy, od kiedy został wybrany, szerszy Komitet Akcyjny Organizacji Syjonistycznej. Zbyt ciężki to był aparat, ażeby mógł należycie i dość sprężysto funkcjonować. Nie można w dzisiejszych czasach, przy tej szalonej drożyznie i jeszcze zawilższych trudnościach natury „międzynarodowej” wszelkich komunikacji tak łatwo osiągnąć przeszło osmdziesiąt osób z wszystkich krańców świata, z Afryki południowej i z Ameryki północnej, z Anglii i Palestyny, z Polski i z Francji w jedno miejsce. Dlatego też Szerszy Komitet Akcyjny nie był czynny i bezpośredniego wpływu na kierownictwo nie miał. Nie chcemy i nie możemy zataić, że z tego kierownictwa nie zupełnie jesteśmy zadowoleni. Są rzeczy, w których silniejsza i sprawniejsza ręka, byłaby znacznie lepiej to zalać, aniżeli to się rzeczywiście stało. Miało się niemiło wrażenie, że tej sprawnej ręki niema w Naczelnym Kierownictwie.

Prawda, — nie we wszystkim można było coś pewnego i rozstrzegającego ze strony syjonistycznej uczynić. Nie można było, np., wywierać bezpośredniego wpływu na Ligę Narodów, ażeby ostatecznie mandat zatwierdziła, względnie zarejestrowała, skoro Ameryka robi pewną obstrukcyję angielskim mandatom. A opozycya amerykańska ma podstawę wprawdzie płynną, ale bodaj że najsilniejszą w naszych przepojonych idealizmem i — naftą czasach. Tam właśnie chodzi o bogactwa naftowe Mezopotamii, tej samej Mezopotamii, która w starożytności była śpiżniarzem ówczesnego świata, a miała dwa żniwa pszenicy w roku. Tego bogactwa Ameryka nie chce bez grubej rekompensaty pozostawić w rękach Anglików, a to tembardziej, że źródło amerykańskiej eksploatacyi naftowej, Meksyko, pono w ostatnim czasie grozi kompletnym wyczerpaniem i wyschnięciem. Skoro się meksykańskie pokłady naftowe opróżniają, niechże Mezopotamia dostarczy tego niewinnego wprawdzie, ale tak drogiego cennego płynu.

Hinc illae lacrimae. Stąd obstrukcyja amerykańska, która mocno naftą cuchnie. A biedny syjonizm został porwany wirami wielkiej, wszechświatowej polityki. Albowiem także obrachunki francusko-angielskie walą się całym ciężarem na syjonizm i duszą go, jak mogą.

Rzecz jasna, że tych trudności nie można pokonać, a tymczasem zatwierdzenie mandatu jest punktem wyjścia dla całego szeregu akcyj, które trzeba gwałtownie już podejmować, ażeby na dobre rozpocząć dzieło budowy Palestyny, — budowy, niemal, że od podstaw. W chwili, kiedy się tę pracę rozpocznie, Arab się uspokoi, bo poczuje na własnej skórze błogosławieństwo, jakie mu przynieść może syjonizm, a tylko syjonizm. Naturalnie, jak długo on tego nie widzi, i nie czuje, to staje się podatnym materiałem do wszelkiego rodzaju podjudzania, bo sam nie posiada dość inteligencji, ażeby mógł przewidywać i obliczać przyszłość. Ten nawpół prymitywny człowiek,

Polsko-rumuński traktat handlowy

Warszawa, PAT. W dniu 1 lipca, jako w dniu, w którym w Warszawie ratyfikowano przymierze między Polską a Rumunią, w Bukareszcie delegat rządu polskiego wiceminister Strassburger wraz z posłem polskim podpisali traktat handlowy z Rumunią. Ze strony rządu rumuńskiego podpisał konwencyę Take Jonescu. Traktat jest pierwszym traktatem handlowym, jaki podpisała Polska, pomijając dotychczas zawarte drobne umowy kompensacyjne. Traktat oparty jest na zasadzie klauzuli największego uprzywilejowania, co wobec znacznego podniesienia stawek cłowych, jakie miało miejsce w Rumunii w dniach ostatnich, ułatwi w znacznym stopniu handel między Polską a Rumunią. Obie strony udzielają so-

bie w najszerszych granicach prawa transitu przez swoje terytoria. Jednym z najgłówniejszych punktów jest udzielenie Polsce prawa opcyi na przeciąg półtora roku na uzyskanie w porcie w Galaczu i Braile terenu wolnocłowego do rozmiarów 6000 m. kw. Należy zaznaczyć, że Braila i Galacz objawiają bardzo wielkie zainteresowanie powyższym projektem i gorąco zachęcały delegacyę polską do uzyskania opcyi, która posłużyć może zarówno do handlu transitoowego z Rosyą i Wschodem, jak również do obrotu towarowego z Rumunią. Ze względu na nieuregulowane stosunki z Gdańskiem rząd polski przywiązuje do powyższych koncepcyj dużą wagę.

Zaostrzony stan oblężenia w Bytomiu.

Bytom, PAT. Z powodu wypadku, którego skutkiem władze konflicyjne zarządziły w Bytomiu zaostrzony stan oblężenia i wzięły dwunastu zakładników, między innymi nadburmistrza Slepiana, adwokata Patschke, kierownika związku Heimstreuerów, którzy nie będą zwolnieni, dopóki nie będą wysłędzeni i oddani w ręce sprawiedliwości sprawy zamachu na majora francuskiego.

Szczegóły zajść w Bytomiu.

Bytom, PAT. Wczorajsze wypadki w Bytomiu przedstawiają się w sposób następujący: W południe przybyły do Bytomia pierwsze oddziały wojsk angielskich od strony Miechowa. Niemcy, a zwłaszcza oddziały tak zwanej samoobrony obywatelskiej powitali Anglików okrzykami: „Hoch die Engländer”, „Hoch Deutschland”, oraz śpiewem „Deutschland, Deutschland über alles”. Tłumy Niemców wzrosły do 5 tysięcy osób. Po drodze przed hotelami Lomnitz, w którym mieści się komisya likwidyjna polskiego komisaryatu plebiscytowego, Niemcy wznosili wróżki okrzyki przeciwko Polakom. Tłum Niemców odprowadził Anglików do koszar, gdzie na nowych towarzyszy angielskich czekały oddziały wojsk francuskich aby ich powitać. Na widok Francuzów Niemcy zaczęli wykrzykiwać: Precz z Francją, precz z Polską. Po wejściu Anglików na dziedziniec, Niemcy w dalszym ciągu demonstrowali przeciwko Francji, obrzucając koszary Francuzów kamieniami. Jeden z oficerów francuskich wezwał Niemców do rozejścia się, a gdy wezwanie to nie odniosło skutku, rozkazał żołnierzom usunąć tłum przed koszar. Jednego z Niemców chciał francuski żołnierz aresztować za obelżywe słowa przeciwko Francji. Miało to miejsce przed kasynem oficerskim, przed którym stała grupa oficerów francuskich. Nagle z tłumy padł strzał, który ugodził majora francuskiego Montalaigue. Major Montalaigue został zabity na miejscu. Po tym wypadku wojska francuskie użyły broni, w czem pomogły im przybyłe oddziały angielskie. Niemcy strzelali w dalszym ciągu, raniąc 2 żołnierzy francuskich i jednego podoficera angielskiego. Po stronie niemieckiej padło trzech zabitych i około 20 rannych. Między innymi zabito niejakiego Rolle, znanego bojowca niemieckiego w Bytomiu, który przed kilku miesiącami zabił

na ulicy jednego z polskich pracowników plebiscytowych, za co został aresztowany i osadzony w więzieniu, skąd jednak zdołał zbiec dzięki pomocy Niemców. Trzydziestu Niemców, u których znaleziono broń, aresztowano.

Nowe napady Niemców.

Bytom, (East Express). Wczoraj w Gliwicach napadli Niemcy na posterunek francuski i zabili trzech Francuzów, w tem jednego oficera. Napad ten jest dowodem, że Niemcy czekali tylko na likwidacyę powstania, aby rzucić się na wojska francuskie i wykonali to istotnie tak w Bytomiu, jak w Gliwicach.

Bytom, (East Express). Fakt, że władze komisji międzysojuszniczej nie przewidziały, iż po zlikwidowaniu powstania rozpoczną się napady niemieckie, sprawdza się obecnie w sposób dotkliwy. Niemieckie organizacje zbrojne widząc, że Polacy nie mają broni, rzucili się zarówno na Polaków jak i na Francuzów. I tak w Zabrze Niemcy pozrywali wszystkie szyldy polskie, wyśpiewując na ulicach „Deutschland über alles”, bili Polaków spotykanych po drodze. Podobne wydarzenia działy się w Rybniku, Wodzisławiu i Hucie Bismarcka. W Katowicach panuje dotąd spokój.

Doniesienia niemieckie ze Śląska

Berlin (East Express). Radio. Banda złożona z 30 powstańców napadła wczoraj kopalnię Laurahütte. W Katowicach ceny wskutek zajść ostatnich podniosły się znacznie, np. w wielu wypadkach z 40 na 85 marek.

Sprawdzenie ewakuacyi.

Bytom, PAT. Wczoraj odbyła się ostateczna ewakuacya terenu plebiscytowego przez polskie oddziały powstańcze i niemieckie oddziały samoobrony. W dniu dzisiejszym komisya międzykoalicyjna przeprowadziła sprawdzenie ewakuacyi.

Związek byłych powstańców.

Bytom, PAT. Na Górnym Śląsku powstał związek byłych polskich powstańców, którego celem jest między innymi opieka nad inwalidami powstańczymi i nad rodzinami poległych oraz wzajemna pomoc stowarzyszonych.

trzymany od wieku wieków poprostu w niewoli, wyzyskiwany i gnębiony przez możnych

efendiów i turecką administracyę „bakszyszową”, nie zdaje sobie sprawy z własnego na-

współ zwierzęcego stanu i nie jest w stanie pojąć, zanim tego nie doświadczy, że wraz ze syonizmem wchodzi do jego siedziby jego własne wyzwolenie i jego własny dobrobyt.

Tu tkwi główne źródło przesilenia, jakie syonizm w tej chwili przechodzi. To są rzeczy nieuniknione, ale też przejściowe, które miną, skoro sytuacja polityczna będzie wyjaśniona. A to wyjaśnienie musi nastąpić dość rychło, jeśli niema niebawem przyjść do nowych groźnych zawiązań, których chyba żadne mocarstwo nie pragnie, bo żadne mocarstwo nie mogłoby ich znieść.

Są jednak rzeczy, w których Kierownictwo organizacji syonistycznej byłoby mogło zdziałać więcej, aniżeli zdziało. Politykę Herberta Samuela, chwiejną i nieszczęśliwą, można było przecież, choćby przez odpowiednie działania w samym Londynie, sprowadzić na inną tory. Taką, jaką ona teraz jest, taką pozostać nie może. Nic obwiniamy Herberta Samuela o złą wolę, ale wytykamy mu chwiejność i słabość, która z łagodnością, także przez nas upragnioną, niema nic wspólnego. Tak rządzić dalej nie można, jak rządzi Herbert Samuel. Można i trzeba być łagodnym w rządzeniu, na bagnietach nikt nie może, a my nie chcemy siedzieć. Ale żaden rząd nie powinien i nie może bezkarnie tolerować zbrodni, tylko w tym chyba celu, by nie drażnić. Zbrodniarz „nie drażniony” chyba się jeszcze gorzej rozbryka.

Szerszy Komitet Akcyjny będzie tedy musiał w Pradze dość stanowczo i ostro krytykować tę politykę, a krytyka ta z natury rzeczy będzie się musiała zwracać także przeciw Kierownictwu, które tak zgubnej polityce nie przeciwdziało.

Nie chcielibyśmy jednak, ażeby krytyka wypełniała obrady Komitetu Akcyjnego. Zadaniem jego jest w tej bardzo poważnej chwili nie tyle krytykować, ile tworzyć i wytyczyć nowe linie. Kwestya zaufania dla Herberta Samuela będzie z pewnością jednym z najważniejszych przedmiotów obrad i spodziewamy się, że rozstrzygnięta zostanie po dokładnej rozprawie, bez uprzedzeń i bez nerwowości. Ale jeszcze dokładniej będzie Komitet Akcyjny musiał się zajmować sprawami, które tylko pozornie mają charakter wyłącznie techniczny, a w samej rzeczy są istotnie pierwszorzędnej wagi, bo od ich należytego rozwiązania zależy będzie w najbliższej przyszłości los organizacji. Mamy na myśli szczególnie dwie sprawy: przygotowanie Kongresu i złożenie sprężytego i dzielnego Kierownictwa naczelnego.

O znaczeniu ówczynastego Kongresu pisaliśmy już na tem miejscu. Jest ono podstawowem, tak pod względem manifestacyjnym, jak i organizacyjnym. Należy więc zawczasu dbać o to, ażeby Kongres był należycie przygotowanym. Trzeba go tak przygotować, ażeby wszelkie wykołajenia taktycznej czy rzeczowej natury były na nim zupełnie wykluczone. A Kongres nie śmie być odroczonym, nawet nie ze względu na brak zatwierdzenia mandatu palestyńskiego. Byłoby naturalnie wygodniej i — że tak powiemy — uroczysiej, gdyby mandat był został już na ostatniem posiedzeniu Rady Ligi narodów zatwierdzonym. Skoro jednak obstrukcja amerykańska stanęła temu na przeszkodzie, a najbliższe posiedzenie Rady nie odbędzie się przed wrześniem, trzeba Kongres, na 1 września wyznaczony, w oznaczonym terminie odbyć. Ani świata całego, ani samemu żydostwu nie można pokazać, nieistniejącej faktycznie zależności organizacji syonistycznej od łaski mandatu i jego zatwierdzenia. Bez tego mandatu byłby syonizm także istniał i doszedłby do swojego zupełnego zrealizowania. Mध्ये powolniej nieco, może trochę mniej głośno, ale doszedłby. Wszak i rząd turecki nie mógł rozwojowi syonizmu śmiało położyć, a wszelkie jego ograniczenia pękały pod silnem parciem żywiołowego ruchu, jakim jest w całej pełni syonizm. Cwierćwiecza trwania syonistycznej organizacji, jej wewnętrzny rozwój i zewnętrzny rozrost mogło świat przekonać, że to jest siła, której

tak łatwo nie można znieść. Plehwe nie mógł jej znieść, chociaż należenie do organizacji syonistycznej, kupienie lub sprzedawanie szkiełka karal — „turma”. Kongres musi się odbyć bez względu, że tak powiemy, na położenie zewnętrzne. Ale musi być dobrze, bardzo dobrze, na zewnątrz i wewnątrz przygotowanym. To jest zadaniem Komitetu Akcyjnego.

A tak samo ma się Komitet Akcyjny zająć ułożeniem listy osób, które należy wciągnąć całkowicie i bez reszty do pracy syonistycznej i do kierownictwa Organizacji.

Sądźmy, że tym razem Ścisłszy Komitet Akcyjny musi się składać z większej, aniżeli dotąd, liczby osób, z 12—15. Jest zadań tak dużo i tak są obszerne, że należy dla każdego resortu mieć pewną, a bodaj czy nie podwójną obsadę. A tych ludzi trzeba brać zewsząd, gdziekolwiek się ich dostanie. Choćby się miało wycobywać najdzielniejsze siły z najważ-

niejszych placówek mniej czy więcej lokalnych, to trzeba je nawet kosztem całej egzystencji tych placówek ziamąć zabierać. Te raz znajduje się na porządku dziennym przede wszystkim: budowa Palestyny, a temu celowi należy wszystko inne podporządkować, choćby się miało naruszyć funkcyjne wielkiego znaczenia. To ma być zasada. A wtedy nie będzie chyba wątpliwość, że potrafią zestawić Ścisłszy Komitet bardzo dzielny, bardzo sprężysty, bardzo aktywny.

Tego zestawienia nie można jednak prężyć na dosyć bystre flukty Kongresu. Trzeba Kongresowi raczej zostawić tylko ostateczną aparatę, ale materiał, t. zn. dokładne propozycje, musi być teraz przygotowanym.

Spodziewamy się, że Komitet Akcyjny będzie stał na wyżynie swojego zadania i spełni ważny i zasadniczy czyn syonistyczny.

W tej nadziei serdecznie go witamy.

Sanację finansów. Z obrad komisji sejmowych.

Warszawa. PAT. Wczoraj komisya budżetowa obradowała nad projektem ustawy o dalszej emisji biletów PKKP. i kredytu skarbu państwa w tejże kasie. Głosowanie odroczone do załatwienia pierwszego czytania projektu w izbie. W ciągu rozprawy zgłoszono z jednej strony wnioski, akceptujące projekt rządowy, który ogólne zadłużenie skarbu w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej ustalał na 118 miliardów, z drugiej zaś strony zgłoszono wniosek, aby ogólne zadłużenie ustalić cyfrą 135 miliardów, a emisje biletów sumą 108 miliardów. Rozpoczęto następnie dyskusję generalną nad wnioskiem posła Grabskiego. Dziś odbędzie się zebranie wspólne komisji skarbowo-budżetowej i administracyjnej w sprawie projektu ustawy emerytalnej dla funkcyjaryuszy państwowych, poczem nastąpi dalszy ciąg dzisiejszego porządku obrad, następnie komisya przejdzie do rozpatrzenia projektu rozporządzenia dotyczącego przepisów wykonawczych pożyczki przymusowej.

Warszawa. PAT. Na posiedzeniu z dnia 6 lipca rada ministrów rozpatrywała w dalszym ciągu projekt ustawy skarbowej na rok 1921.

Subskrypcya 5% biletów skarbowych.

Warszawa. PAT. Na zebraniu przedstawicieli instytucji bankowych w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej zasubskrybowano większą ilość 5% biletów skarbowych, których emisya określona została jak wiadomo do wysokości 5 miliardów marek. Poinformowane w tym względzie banki małopolskie i wielkopolskie przyjmują niewątpliwie nie mały udział w subskrypcyi i cała ilość emitowanych 5% biletów skarbowych będzie w ten sposób wnet rozebrana. Pięcioprocentowe bilety skarbowe, które mogą być każdej chwili wymienione na gotówkę, bez żadnej straty bieżącego procentu, stanowią korzystną lokatę, zmniejszając równocześnie zadłużenie gotówkowe rządu i powstrzymując w odpowiedniej mierze dalszy druk banknotów, co zapewne dodatnio oddziała na wartość marki polskiej zagranicą.

Sprawy podatkowe.

Warszawa. PAT. „Monitor Polski” zamieszcza przedruk rozporządzenia ministra skarbu z dnia 7 czerwca 1921 r. w przedmiocie przesunięcia na obszarze byłego zaboru austriackiego terminu wyznaczonego w artykule 50 i 137 ustawy z dnia 16 VII 1920 roku o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym Dz. u. R. p. 1921 r. Nr. 53, poz. 340.

Przed zakończeniem rokowań polsko-gdańskich.

Gdańsk. PAT. Nowo mianowany komisarz generalny Rzeczypospolitej polskiej w Gdańsku, p. Leon Pluciński, zatrzymał jednocześnie dalsze rokowania rokowań polsko-gdańskich. P. Pluciński już dnia 28 maja b. r. zaproponował przewodniczącemu rokowań ze strony gdańskiej ukończenie tych rokowań do dnia 30 czerwca b. r. Z powodu dłuższej nieobecności senatora Jowłowskiego oraz z powodu wyjazdu p. Plucińskiego do Genewy na posiedzenie rady Ligi narodów, termin ten nie mógł być dotrzymany. Z tego powodu delegat polski Aszkenazy zaproponował na posiedzeniu rady Ligi narodów dzień 31 lipca b.

r. jako ostateczny termin ukończenia rokowań polsko-gdańskich. Termin ten został przyjęty przez prezydenta senatu w Gdańsku i zatwierdzony jednogłośnie przez radę Ligi narodów. Gdyby do dnia 31 lipca b. r. nie zawarto jeszcze układów wynikających z konwencji polsko-gdańskiej, sposób interpretacji i wykonania tej konwencji oraz traktatu wersalskiego oddany zostanie pod arbitraż wysokiego komisarza Ligi narodów, generała Hackinga w pierwszej instancji, a w razie potrzeby pod arbitraż rady Ligi narodów w drugiej i ostatecznej instancji. Przypuszczać należy, że kilka tygodni pozostających do ustalenia terminu wystarczy aby dojść w ośnośnych punktach do zupełnego porozumienia, tembardziej, że podczas posiedzenia rady Ligi narodów zarówno delegat rządu polskiego, jak i delegat gdański wyrazili szczerą intencję doprowadzenia układów do pomyślnego rezultatu.

Nowy komisarz p. Pluciński objął urządowanie.

Gdańsk. PAT. Nowo mianowany komisarz generalny Rzeczypospolitej polskiej w Gdańsku, p. Leon Pluciński, rozpoczął wczoraj urządowanie, o czym zawiadomił osobiście wiceprezesa senatu gdańskiego Ziema, zastępującego nieobecnego prezesa Sahma, oraz p. Ferrari, czasowego zastępcę nieobecnego wysokiego komisarza Ligi narodów w Gdańsku.

Przedwczesne pogłoski o spotkaniu ministra Skirmunta z Beneszem.

M. Warszawa (Telefonem). W związku z notatką o projektowanym spotkaniu się ministra spraw zagranicznych p. Skirmunta z ministrem Beneszem w Zakopanem. Biuro Prasowe ministerstwa spraw zagranicznych komunikuje, że dzisiejsza sytuacja polityczna i związane z nią prace rządu wymagają obecności p. ministra Skirmunta w Warszawie. Pan Skirmunt nie zamierza w najbliższym czasie opuszczać Warszawy. Jak dotąd spotkanie z kierownikami polityki zagranicznej obcych państw nie są przewidziane.

Min. Skirmunt o stosunkach polsko-niemieckich.

M. Warszawa. (Telefonem). W wywiadzie z przedstawicielem agencji United Telegraph minister spraw zagr. Skirmunt oświadczył na temat przyszłych stosunków polsko-niemieckich, że rząd polski dążyć będzie do znalezienia modus vivendi z Niemcami.

Premier Bonomi o swym programie.

Rzym. (E. E. Radio). Premier Bonomi w swem orędziu programowem kładzie wielki nacisk na uporządkowanie czynników socjalnych i złagodzenie walk klasowych w pierwszym rządzie na pogodzenie socjalistów z fascystami.

Markiz della Toretto przyjął tekę ministra spraw zagr.

Paryż. PAT. Ag. Havasa. Bawiący tu obecnie w sprawie rokowań o odbudowę gospodarczą Austrii ambasador della Toretto wysłał do Rzymu depeszę z zawiadomieniem, że przyjmuje portfel ministra spraw zagranicznych i wyjedzie stąd do Rzymu za kilka dni.

Nowy gabinet włoski

Kraków, 7 lipca.

Ustąpienie gabinetu Giolittiego należało do pierwszorzędných międzynarodowych wydarzeń politycznych ubiegłego tygodnia. Jest to zrozumiałe, skoro zważymy, że dymisja Giolittiego nastąpiła głównie z powodu zwartej opozycji prawie całego parlamentu włoskiego przeciwko polityce zagranicznej hr. Sforzy. W głosowaniu bowiem nad wnioskiem socjalisty Turriatiego, które było bezpośrednią przyczyną włoskiego przesilenia gabinetowego, hr. Sforza otrzymał zaledwie 34 głosów większości, a raczej tylko 4, skoro się odliczy głosy 80 ministrów i sekretarzy stanu. Giolittiemu natomiast dwie trzecie Izby wyraziły wotum zaufania. Doświadczony atoli premier włoski uważał za punkt swego honoru solidaryzować się ze swoim ministrem i razem z nim podał się do dymisji.

Przeciwko polityce hr. Sforzy wystąpiła zarówno prawica jak i lewica Montecitorio. Jedni (nacyonalści i faszcyści) zarzucając mu ustępstwa wobec Jugosłowian, zaś lewica oburzała się na frankofilską politykę hr. Sforzy, a w szczególności na stanowisko jego w kwestyi Górnego Śląska. Cała zaś Izba zgodnie polepiła izolację Czarnogóry, która pozbawiona poparcia Włoch padła ofiarą dyplomacji serbskiej.

Mimo nowych dopiero co przeprowadzonych wyborów gabinet Giolittiego nie zdołał w Izbie wytworzyć dla siebie żadnej większości. Po pierwszych kilku posiedzeniach nowej Izby ustosunkowanie się grup w Montecitorio było następujące: 9 komunistów, 121 socjalistów, 23 socjalistów reformistów, 7 republikanów, 107 katolików (popolari), 99 centrum mieszczańskie (liberali różnych odcieni), 92 posłów prawego skrzydła; ponadto zasiadło w Izbie 4 Słowian i 4 Niemców, jako reprezentanci mniejszości narodowych w państwie włoskiem. Mimo umizgów do katolickiej partii ludowej i do faszystów Giolitti znalazł się bez większości, a nawet bez silnego klubu, o który by się mógł oprzeć. Polityka jego wewnętrzna lawirowała między ustępskami dla lewicy i prawicy. A ponieważ partie środka są bardzo różniczkowane i mają swoje dawne porachunki z Giolittiem, więc przy pierwszej sposobności przesilenie nieuchronnie musiało wybuchnąć. Mądry „starzec z Quarnero” widząc beznadziejną dla siebie sytuację parlamentarną wolał pójść razem ze Sforzą, mimo, że tym razem mógł się nadal utrzymać u steru, jeśli by tylko chciał zaotnarować swego ministra spraw zagranicznych.

Hr. Sforza istotnie prowadził politykę pro-

zamienia z koalicją. Nie był to jednak wyraźny kurs frankofilski. Włochy, bowiem pod względem ekonomicznym w zanadto silnej pozostają zależności od Anglii, by sobie Kwiryntal mógł pozwolić na kurs frankofilski, stóry w wielu kwestiach równoznaczny jest przecie z kursem antybrityjskim. Hr. Sforza lubował się w roli pośrednika między Anglią a Francją. Stąd kompromisowe stanowisko jego w sprawie Górnego Śląska i w kwestyi tureckiej, aczkolwiek w ostatniej, co mu też zarzucają we Włoszech posunął się wyraźnie na stronę Francji.

Pytanie więc, które sobie zadaje obecnie międzynarodowy świat polityczny jest, jakie jest oblicze polityczne nowego premiera Bonomiiego i jaki będzie charakter jego gabinetu, w szczególności jego polityki zagranicznej. Dla Polski jest to zagadnienie ze względu na doniosłą dla nas decyzję w sprawie G. Śląska pierwszorzędną wagi. Otóż nowy premier włoski uchodził za zdecydowanego zwolennika ententy i w tym też duchu wita go prasa francuska. Przeszłość jego polityczna jest dość bujna. Rozpoczął swą karierę jako socjalista. Gdy ruch socjalistyczny we Włoszech przybrał charakter rewolucyjny, opuścił Bonomi wraz z Bissolatin partyę socjalistyczną i założył grupę tzw. socjalistów reformistów. Dziś jest raczej mężem prawicy niż lewicy. W gabinecie, który powołał, reprezentowane są następujące stronnictwa parlamentu włoskiego: popolari (katolicka partya ludowa), tzw. demokraci socjalistyczni (nie są identyczni z socjalistami), liberalni demokraci i socjaliści-reformiści. Przeciwko Bonomiemu w Europie będzie zarówno skrajna prawica jak i skrajna lewica. Los jego gabinetu zależeć więc będzie znowu od poparcia, jakiego dozna od stronnictw centralnych, względnie od stopnia konsolidacyi tychże stronnictw. A dalej decydującą będzie polityka zagraniczna nowego gabinetu.

Na ministra spraw zagranicznych powołał Bonomi posła włoskiego we Wiedniu markiza della Toretta, który jest jednym z najtęższych zawodowych dyplomatów włoskich i nie należy do żadnego stronnictwa. W jakim kierunku iść będzie jego polityka, przewidzieć niepodobna. Na stanowisku swoim we Wiedniu bronil dzielnie interesów swego państwa zezując raz w stronę Francji drugi raz w stronę Anglii. Ostatnio przeważał u niego kurs przyjazny dla Francji. Sprawy polskie zna dobrze, bo na konferencyi pokojowej w Paryżu był członkiem tzw. komisji polskiej Cambona.

Polska może więc być zadowolona z jego nominacyi na ministra spraw zagranicznych. Aczkolwiek z drugiej strony pamiętać o tem należy, że marchese della Toretta prowadzi

będzie przede wszystkim politykę włoską, a ta zależna jest od stanowiska parlamentu włoskiego, którego większość nie bardzo przychylnie usposobiona jest dla Polski.

Warszawski korespondent „Kuryera Lwowskiego” donosi: „Wiadomości kół rządowych potwierdzają obawę co do możliwości pewnych zmian w decydujących kołach rządowych Włoch w ich zapatrywaniu na sprawę Górnego Śląska. Co prawda istnieją pewne rezerwy, które pozwalają mniemac, że jednak ze względu na swój bardzo żywoty interes, Włochy nie będą się chciały wyrzec obecnej linii postępowania w kwestyi śląskiej. Zmiany zapatrywań włoskich mogłyby doprowadzić do pewnych następstw ekonomicznych, które nie należałyby do najbardziej dodatnich. Przedstawicielstwo włoskie w Warszawie w informacjach prywatnych zaznacza, że obawy Polaków co do zmiany nastrojów włoskich są nieuzasadnione, gdyż kapitał moralny, jakim rozporządza Polska w szerokich masach narodu włoskiego, jest tak znaczny, że nie pozwoli na poprowadzenie innej polityki w stosunku do nas, jak tylko opartej na szczerym sentymencie”.

Włochy a kwestya palestyńska.

Rzym. (ZBK.) Na posiedzeniu włoskiego parlamentu z dnia 21 czerwca poruszył w swej mowie programowej przywódca faszystów, Musalini, między innymi problem palestyński. Mowca wykazywał, że Włochy powinny dokonac wyboru pomiędzy stanowiskiem papieża a stanowiskiem Anglii w odniesieniu do programu palestyńskiego. Ponieważ jednak nie wątpi, że „stworzenie żydowskiej siedziby narodowej w Palestynie jest tylko fortelem angielskiego imperyalizmu, powinny zdaniem mówcy, Włochy pójść ręką w rękę z papieżem przeciwko „falszemu filozonizmowi Anglii”.

Ika nie wycofuje kapitałów z Palestyny.

Londyn. W związku z pogłoską, jakoby Ika miała zamiar wycofac swe kapitały z Palestyny, zwrócił się korespondent paryski londyńskiego „People Jewish” do dyrektoryum Iki o bliższe informacje. Oświadczono mu, że pogłoska ta nie odpowiada prawdzie, i że Ika nie zamierzała i nie zamierza ani zastanowić ani ograniczyć podjętych prac w Palestynie.

Subwencya rządowa dla szkół hebrajskich w Palestynie.

Jerozolima. (Z. B. K.) Według budżetu departamentu oświaty przy rządzie palestyńskim na rok 1921-1922, otrzymują spokoły, pozostające pod opieką Komisji syońskiej kwotę 2.675 funtów na rok budżetowy, kończący się z dniem 31 marca 1922. Subskrypcya ta nadana jest pod pewnymi warunkami. I tak, będą od czasu do czasu wizytowali szkoły urzędnicy państwowi. Ponadto szkoły będą musiały być prowadzone po myśli statutów rządowych.

DAWID FRISZMAN.

KRYTYK.

(Legenda indyjska).

Przed stworzeniem świata. W mansardzie z ciemną, między niebem a ziemią, siedział młody twórca, wielki Brahma — a duch jego wznosił się w górę, w górę.

Tysiące tworzeń i myśli twórczych fruwały, zamiatły, huczały i fermentowały we wnętrzu młodego twórcy, jedna od drugiej dziwniejsza, jedna od drugiej bardziej oryginalna. W mózgu jego myśli wrzały, w całym ciele, w komuszkach palców.

I jak się to dzieje z każdym młodym a prawdziwym twórcą, działo się i z nim: to wierzył silnie w siebie i w swe siły, za chwilę znów stracił nagle wiarę w siebie i zaczął wątpić w swój talent, to są przecież najbardziej charakterystyczne symptomy prawdziwego geniusza.

Chwilami wzbierała w nim nagła radość z powodu idei, która wypełniała całą jego istotę — to znów tracił szacunek dla tej idei i dla siebie wogóle... kto nie zna tych świętych chwil twórcy?

Lecz wkońcu nie mógł już stłumić jednej potężnej myśli, która zajmowała go bez ustanku. Myśl nie dawała się zgnieść. Wstał Brahma z zapalem i przystąpił do pracy. Tworzył, tworzył, tworzył. Nie wiedział prawie, co robi i tworzenie

samo wylewało się z jego wnętrza. W burzy powstało w nim, w burzy je zrodził. Stworzył swój pierwszy poemat: światło.

Skoro tylko ukończył ten oryginalny akt twórczenia i tworowi swemu się przypatrywał, ukazał się lekkim uśmiech na jego ustach. Młody bóg był zadowolony ze swego czynu. Widział, że jest dobry — i serce w nim drgało. Ale po kilku godzinach zaczęły go znów dręczyć wątpliwości. Kto wie? Może jego twór nie przedstawia żadnej wartości. Może wogóle nie ma talentu.

Przypomniał sobie krytyka. „Może udam się do niego”, pomyślał i z sercem bijącym i chwilejącem się między nadzieją i strachem przyszedł ze swym tworem do krytyka.

Wstydliwie i nieśmiało stanął przed nim. „Panie, przebac, że przeszkadzam ci przez chwilke. Ośmieliłem się — wybacz śmiałość — jestem początkujący — nie można przecież surowo osądzać początkującego. Może posiadam iskierkę talentu, może ta moja praca zda się na co. Sam nie wiem. Przyszedłem do ciebie, jako znawcy, a ty wskaż mi drogę, jaką mam nadal kroczyc. Może.

Wzrok, którym go krytyk przeszył, zabił mu słowo na ustach. Krytyk był w złym humorze, bo nie strawił tego dnia nalezywie, a zresztą był wogóle człowiekiem ponurym i zgrzyźliwym. Wziął w ręce delikatny utwór, światło, i wpatrzył się weń przez chwilke. Tylko przez chwileczkę. Nagle odrzucił go tak, że omal nie wpadł do kosza pod stołem. Sną przyzwyczajenia chciał powiedzieć:

„nie nadaje się do drukul”

„Niedojrzałe!” zawołał potem „Niedojrzałe!” Zuraz wyczuć można początkującego. Kto w naszych czasach nie chce być twórcą? Wszystkie tworzy! Wszyscy są pewni, że są talentami, że są geniuszami, że są artystami! Taki już teraz czas. A co do twego artykułu, tego światła, co ci tu przyniósł, czyż nie wiesz, że jest na świecie coś, co nazywa się optyką, i że twój utwór sprzeciwia się najbardziej zasadniczym prawom optycznym? To primo — A secundo: estetycy jednogłośnie orzekli, że piękno rzeczy polega na całości jej, a to co ty zrobił — ponieważ ciemność z jednego końca ogranicza je — jest tylko fragmentem...

„Ależ Panie, próbował bóg usprawiedliwić się, to jest tylko jeden rapsod z całego poematu w sześciu częściach, który mam zamiar tworzyć i jedna myśl łączy wszystkie części w jedną całość”...

„Jakie masz zamiary i jakich zamiarów nie masz — to mnie nie obchodzi. Niedojrzałe, powiadałem, i już!”

Brahma spuścił głowę. Serce silnie mu biło i krężył się na powiekach. Wówczas wierzył jeszcze bardzo w krytyków. Ale powoli przyszedł do siebie. Zabrał swe światło i poszedł; schował je do szufladki od stołu i nie chciał już patrzeć na nie. Prawie przysięgł sobie, że już nigdy niczego nie będzie tworzył. Jasnem jest przecież, że nie ma żadnego talentu.

Drobne ogłoszenia.

Panny obeznanej w czynnościach biurowych poszukuje stale Wydawnictwo, Zielona 7, 1 piętro. 1129

Zdobione dokumenta wojskowe na możyłko Józef Wdolak z gminy Żabików pow. Kolbuszowskiemu udzielił się 1131

Wieloletni Władysław poszukuje w Warszawie 1 lub 2 pokoje z komfortem z osobnym wejściem z korytarzem w pobliżu, ul. Karłowickiej. Cena obójtwa. Zgłoszenia do biura ogłoszeń „Pionier” Kraków, Rynek gł. 20 pod „Półką K”. 1450

Większa firma handlowa poszukuje usdolnioną niemiecko-polską korespondentkę ze znajomością stenografii, piszącą ładnie na maszynie. Zgłoszenia pisemne pod „Korespondentką” do biura ogłoszeń Feliksa Stamera, Grodzka 10. 1128

Pomocnika handlowego, dobrze obeznanego w branży farb, oraz praktykanta poszukuje firma M. Rebec, Kraków, Karłowicka 10. 1168

Salon mahoniowy, pokryty zielonym brokatem, lam-pa salonowa kryształowa, kanapa z lustrem, biurko amerykańskie i stolik marmurowy z dwoma krzesłami w bardzo dobrym stanie do sprzedania. Wądłowski, Kraków, Zielona 25 Schreiber.

RZEZAK-KANTOR
kiedyby równocześnie mógł udzielać pomocy religijnej zostanie zaraz przyjęty.
Zgłoszenia do:
„Bet-Verain Bnej-Emunah, Dziedzice”. 1207

Przedsiębiorstwo przemysłowe. Tartak parowy i heblarnia w mieście nowiatowem, położonym na południu od Poznania z dużą ilością maszyn, maszynami budynkami, obszernym domem mieszkalnym, na przystępnych warunkach do sprzedania. Oferty pod „U. 100” Rudolf Wroniecki, Poznań, Wroniecka 18. 1206

Nakładem hurtowni papieru GLIMER i Ska
Lwów, ul. Legionów L. 41.
wyszły następujące artykuły z druku:
Bloczki z biletami wstępu od 1—500 w 5-ciu kolorach.
Bloczki „kasa pobierze” i „wypłaci” dwukol. drukiem.
Bloczki do konkursu piękności i garderoby od 1—400.
Bloczki kasowe oprawne i broszurowane.
Księgi folio, quarto i octav linio-wane i rubrykowane. 1087
Z końcem lipca b. r. wyjdą z nakładu bloki rysunkowe z bezdrzewnego papieru 1:1 w przedwojennym wykonaniu. 1:1

CZEKOLADA ważne dla hurtowników. Parowa fabryka czekolady założona w roku 1888
„CAIRO” poleca wielki wybór czekolady. 1426
Warunki najdogodniejsze. Łaskawe zlecenia
T. GRAVE, Warszawa, Elektryczna L. 14.

PANNY do trojga dzieci poszukuje się. Wymagany język hebrajski. Całe utrzymanie. Zgłoszenia pod „Dzieci” do Admin. N. Dzień. 1205

ODCISKI

brodawki i skórę zgrubiałą na podszewkach bezpowrotnie i bez bólu usuwa
wyrob. Pharm. Labor.
AP. KOWALSKI w WARSZAWIE, MIODOWA 1.
Sprzedają wszystkie apteki i składy apteczne. 4011

„KLAWIOL”

Ogłoszenie licytacji.

Celem oddania w przedsiębiorstwo budowy ogrodzenia omentarza Krakowskiej Gminy izraelskiej we Woli Duchackiej odbędzie się w biurze Prezydium Krakowskiej Gminy izraelskiej ul. Skawińska 1. 2. rozprawa za pomocą ofert pisemnych w dniu 25 lipca br. o godz. 12 w połud. Wadyum wynosi 2500 sumy kosztorysowej. Plany, kosztorysy i warunki można przegladac w rzeczonym biurze w godzinach urzędowych, gdzie też wydawane będą druki ofertowe.
Oferty wniesione po terminie lub nie sporządzone według wzoru nie będą uwzględnione.
Kraków, dnia 3 lipca 1921. 1204
Prezydium Krakowskiej Gminy Izraelskiej.

PUDEŁKA BLASZANE
na pastę, wazelinę, farbę, różne smary itp. 1057
sprzedaje
FABRYKA PUDEŁEK BLASZANYCH IZRAEL I EKSTEIN
W RZESZOWIE.
Próbki dostarcza się za wysłaniem 80 marek.

NOWA DRUKARNIA DZIENNIKOWA
SPÓŁKA Z OGR. POK.

KRAKÓW-ORZESZKOWE
TELEFON 279
wykonuje wszelkie zamówienia w zakresie drukarstwa wchodzące.

Najlepsza Amerykańską mąkę
Straight clour, first, flear, secound clear.
1086
Ryż i wszelkie artykuły spożywcze oferuje po niezwykle niskich cenach:
S. GUTSTEIN, GDAŃSK
RENNERSTIFTGASSE Nr 11.

Kto raz spróbował

Ten się przekonał
ze pasta do obuwia „RODA” przewyższa swoją jakością wszelkie inne produkty.
„RODA” nadaje połysk świetny „RODA” czyni skórę miękką i odporną na wilgoć „RODA” chroni skórę od popękania.
WSZĘDZIE DO NABYCIA!
FABRYKA WYROBOW CHEM. „Roda”
Spółka z ogr. odp.
Oddział past „RODA” RADYMNO.
Biuro: Przemysł, Czarnieckiego 25.
SKRYTKA POCZTOWA Nr. 25. 1059

Ważne dla Panów!
Zawiadamiam, iż z dniem dzisiejszym przeniosłem moją pracownię krawiecką z ul. Zielonej L. 2 na **Starowiśnią L. 42.**
Polecam się uszoni Szanownej P. T. Kłobaczek
Kresle
Sal. Birabaum
Kraków, ul. Starowiśnią L. 42. 1294

GOSPODZIE! Dbajcie o czystość pomieszczeń i zdrowie rodziny!
Pluskwy roznoszą choroby — łepcie je
„PLUSKINEM”
Pehlty, karakony i szwaby niszczy niezawodnie
„VIRIDIN”
fabryki chem. „Fenomen” Kraków, Długa 50. 1447

Interes 1447
z mieszkaniem (4 pokoje z komfortem) w Bochni, Rynek, odstąpię za mieszkanie w Krakowie ewent. za dopłatą. Wiadomość Periberger, Diella 50.
Milion marek dam do interesu przy gwarancji wysokiego dochodu. Zgłoszenia do biura ogłoszeń Hupezyca, Jagiellońskiego 7 pod „100.000” miesięcznie. 1195

Kraków, Rynek Główny L. 22.
ORZEWIAJĄCA WODA W PASTYLKACH
1201
na wzmocnienie
GIESHÜBLERA
PIJCIE w domu, w podróży
złądajcie w lokalach
VITA-GIESHÜBLER
w aptekach.
ZAWSZE ŚWIEŻA, ZIMNA